

KONTAKT MEI 2023

Hemelvaartsdag

en toen stonden ze alleen...
de leerlingen
starend naar de hemel

heel even met het hoofd
in de wolken
maar al gauw beseffend
dat ze met de voeten
op de aarde
moesten blijven...

HIER
in deze wereld
lag immers hun opdracht

HIER
op deze wereld
ligt ook onze opdracht

de hemel
kan wachten

(Bron: Mediapastoraat RKK/KRO)

MEDITATIE

Overweging: Marcus 6: 30 – 44

Zoek naar rust, want in de stilte vind je God

In wat voor een drukke tijd leven we. Iedereen is druk, druk, druk. Het lijkt wel een epidemie. Sloopt dat mensen niet? Je moet toch af en toe tot rust komen? Dat je je problemen even kunt parkeren. Er even niet aan denken. O, dat is heerlijk. Waar kunnen we ons allemaal niet druk over maken, en dan zeker 's nachts. Dat blijft maar malen in je hoofd. Je kunt er niet van slapen. O, heerlijke rust, kom over mij. Hoe vaak hebt u dat al niet gedacht, gehoopt?

Nou, u merkt het, u bent niet alleen, ik heb het ook.

In onze tijd krijgen zoveel jongeren een burn-out, maar eigenlijk is het dat ze geen rust nemen. Alles moet zo snel tegenwoordig. Boodschappen via internet en het liefst gelijk bezorgd, dezelfde dag als het kan. Steeds op die telefoon kijken, onmiddellijk reageren als ze een piepje horen. Als ze bij elkaar zijn, hebben ze hun iPhone of Smartphone constant in hun hand. Ze staan eigenlijk altijd aan. Volgens de GGD heeft de helft van jongeren tussen 18 en 25 jaar psychische klachten. De helft. Dat is toch verschrikkelijk. Rust, dat hebben ze nodig.

In Marcus 6 heeft Jezus rust nodig. Zouden wij het dan niet nodig hebben? Laten we stoppen waar we af en toe mee bezig zijn. Bezinnen wat nou echt belangrijk is en je daarop richten. Bezinnen gaat pas als je rust neemt. Ook als verdriet en tegenslag je verlamt. Neem rust. Rust om te huilen, om je verhaal te doen, rust om op afstand te merken wat er nog toe doet. Wat je moet proberen los te laten, maar ook wat je blijvend omarmt. Maar er is nog wat: de blik van een ander heb je nodig. Rust helpt jezelf te hervinden, de blik van de ander helpt je om je plaats ten opzichte van anderen te ontdekken. Zo belangrijk is rust dus.

In het Marcusevangelie wil Jezus even weg van de menigte. Hij wil rust. Kom vrienden, zegt hij, we stappen in de boot en varen

naar een afgelegen plek. Daar kunnen we eindelijk even eten en tot rust komen.

Voor Jezus is die rust er nog niet.

Aan de overkant staat daar al weer een menigte. Ze komen van heinde en verre om Jezus te horen, te zien dat hij zieken geneest, een blijde boodschap vertelt, God als bevrijder laat zien, en zelfs leert dat je tegen God Papa mag zeggen. Geen God die je steeds maar corrigeert, in de gaten houdt wat je allemaal fout doet, nee! Een God die je draagt als je niet meer kan lopen, je nabij is, als je niemand hebt die je bezoekt, die je troost als je verdriet hebt.

Je hoort het Jezus zeggen: Zo 'n God, is mijn Vader. Hoe vaak moet ik het al niet zeggen. Onthoud het dan. Jezus wil het ons inprenten, opdat we dat nooit zullen vergeten.

O ja, en dan op het laatst raden de leerlingen Jezus aan om de menigte weg te sturen. Jezus antwoordt: Geef jullie ze te eten. Hieruit blijkt wat Jezus al zo vaak heeft gezegd: Zo goed is het als je bij mij bent! Er waren zelfs 12 manden met eten over. Dat betekent dat er voor alle stammen van Israël eten was. In het rijk van mijn Vader is altijd genoeg.

Na afloop krijgt Jezus rust. Hij zondert zich af, gaat de berg op om te bidden.

Rust nemen betekent bij Jezus naar zijn Vader gaan. Daar is echte rust te vinden.

Vroeger zongen we vaak een lied dat uit de gezangen is verdwenen. En voor die tijd vermoedelijk terecht, maar in deze tijd kan dat lied geen kwaad.

*Rust mijn ziel, uw God is Koning,
heel de wereld zijn gebied.
Alles wisselt op zijn wenken,
maar Hij zelf verandert niet.*

Een goede tijd toegewenst met voldoende rust!
Jan de Gruijter

Vanuit de 'pastorie'

Op dit moment leven we in de kerk in de 'Paastijd'. Dat maakte dat ik me in de preek van 23 april afvroeg: *Wat is de kracht van het Paasverhaal?*

Als je de enorme belangstelling mag geloven voor uitvoeringen van de Matthäus Passion,

The Passion en allerlei andere concerten dan lijkt dat toch vooral te zitten in het Passieverhaal: het verhaal van het lijden van Christus. Dat verhaal van de Opstanding is als vaag vergezicht aan het eind van moderne uitvoeringen wel een baken van hoop om daarna in ieder geval weer naar huis te kunnen, maar mensen worden geraakt juist door het herkenbare lijden en de emoties die dat oproept. Dat het Paasverhaal, het verhaal van de Opstanding van Jezus, minder volle kerken trekt heeft misschien niet zozeer te maken met de theologische vraag hoe dat kan, die Opstanding uit de dood, maar meer met het gevoel dat het een onvoorstelbaar happy end is. Een ongeloofwaardig slot van een verder zo voorstelbaar en geloofwaardig lijdensverhaal.

Het lijkt erop alsof een van Jezus' eigen leerlingen, Thomas, daar ook last van heeft (Johannes 20: 19-29). Zijn naam betekent Tweeling. Blijkbaar hinkt hij op twee gedachten. Aan de ene kant wil hij graag geloven dat Jezus leeft, maar het komt hem zo onvoorstelbaar over dat hij het niet kan geloven. Waar zit hem dat in? Zelf zegt hij: 'Alleen als ik de wonden van de spijkers in zijn handen zie en met mijn vingers kan voelen, en als ik mijn hand in zijn zij kan leggen, zal ik het geloven.' Kennelijk zoekt Thomas een verbinding tussen de mededeling dat Jezus leeft en de gebeurtenissen die uiteindelijk leidden tot Jezus' dood. Het kán niet zo zijn dat het Passieverhaal door het Paasverhaal wordt weggepoetst. Als Jezus is opgestaan, dan moeten die wonden nog zichtbaar zijn. Anders heeft het hem niks gedaan. En dan was het lijdensverhaal nep.

Nu was het niet zo gek dat Thomas vroeg om de wonden van Jezus te zien. Jezus laat ze eerder aan de andere leerlingen zien, toen Thomas er even niet was. En Jezus deed dat uit zichzelf. Hij zei: 'Ik wens jullie vrede.' En vervolgens liet hij zijn handen en

zijn zij zien. Als de littekens waarmee een gevonden dode wordt geïdentificeerd, zo identificeert de opgestane Jezus zich met de littekens van zijn dood. Ja, ze zijn echt. Het was waar. En zo maken de littekens, de wonden van Jezus zijn opstanding geloofwaardig. Als Jezus zegt: 'Omdat je me gezien hebt, geloof je' dan bedoelt hij dus niet dat Thomas gezien heeft dat Jezus leeft, maar dat Thomas Jezus' wonden heeft gezien van Jezus die leeft. Die combinatie maakt dat Thomas gelooft.

Zou je kunnen geloven in een opgestane Jezus zonder wonden? Zou je kunnen geloven in een God zonder wonden? Naar aanleiding van dit verhaal heb ik mezelf die vraag gesteld. En mijn gedachten gingen toen naar allerlei helden in onze tijd. Mensen die winnen, op allerlei manieren. En ik dacht toen: welke van die mensen zijn voor ons geloofwaardig? Waarom is Maarten van der Weiden een held, toen hij de Elfstedentocht niet af zwom? En waarom is Lance Armstrong dat niet, terwijl die zeven keer de Tour de France won? En dan gaat het mij even niet om de personen en of je ze sympathiek vindt. Maar waarom is de ene geloofwaardiger dan de ander? Een held lijkt pas geloofwaardig als hij echt is. En echt betekent dat je de wonden moet kunnen zien. Anders kán het niet. En dan is het voor ons zelfs verteerbaar dat een held zijn doel niet haalt. Maar er helemaal doorheen gaan is geloofwaardiger dan hoe dan ook de eindstreep als eerste halen.

Iemand die altijd moeiteloos wint spreekt niet meer tot de verbeelding en is geen mens meer waarmee we ons kunnen identificeren. Want in ons leven winnen we, maar verliezen we zo mogelijk nog meer. Veel lukt ons. Maar veel meer moeten we loslaten en achterlaten. En vaak lukt het ons om het leven weer op te pakken, maar niet zonder besef van de breuken in onze levensloop. Het is niet allemaal gegaan zoals we hoopten en wilden. En soms lag het ook aan onszelf. Andere keren overkwam het ons. Maar feit is dat ons leven niet een doorgaande juichende lijn is van successen, overwinningen en geluk. Zelfs als je kijkt naar de striphelden uit je jeugd, bijvoorbeeld Batman en Superman, dan zie je dat ze een gebroken verleden hebben, en dat hen dat nu nog kwetsbaar maakt. Anders zijn zelfs zij, hoewel ze fictie zijn, niet geloofwaardig.

Zou je kunnen geloven in een opgestane Jezus zonder wonden? Als ik die vraag voor mezelf zou beantwoorden, dan zeg ik nee. Nee, ik kan niet geloven in een opgestane Jezus zonder wonden. Ik kan ook niet geloven in een God zonder wonden. Sterker nog, ik zou bang worden van een God die alleen maar overwinningen haalt en zonder wonden blijft. Ik zie beelden van wereldheersers voor me die zichzelf onoverwinnelijk wanen en ik zie beelden van fundamentalisten voor me die het uitschreeuwen dat hun God de beste is. Het klinkt misschien allemaal prachtig, maar je voelt dat niemand dat waar kan maken. Dat wij mensen feilbaar zijn, fouten maken. Dat macht corrumpert en vriendjespolitiek, misbruik van macht en wat niet al op de loer ligt. En als het gaat om geloof is er ook gewoon twijfel. Twijfel of het allemaal wel waar is. Zeker als je ziet dat de wereld nog steeds dezelfde wereld is vol gewonde mensen.

De opstanding van Jezus is een kwetsbare opstanding. Een opstanding vol wonden. En die wonden laten steeds zien: het is niet goed gegaan. De opstanding herinnert er niet in eerste instantie aan hoe fijn het was met Jezus toen hij rondliep, mooie woorden sprak en met ons meeleeftte. Zelfs wonderen verrichtte. Nee, die tijd komt niet terug. En laten we wel wezen, als we de verhalen over die tijd lezen in de bijbel, dan roepen die verhalen over het algemeen meer vragen op dan dat ze antwoorden geven. De opstanding van Jezus is niet een terugkeer naar lang vervlogen tijden. De opstanding is wel verbonden met het lijden van Jezus.

En dan wordt het ineens een minder populair verhaal. Want dan gaat het niet meer over overwinning en de beste zijn, maar over solidariteit met iedereen die gewond is. God is geen God van successen, maar van gewonde mensen. Je kunt niet opstaan als je niet eerst gevallen bent. En we vallen allemaal, voortdurend. En de kunst van geloven is steeds weer één keer meer op te staan dan te vallen. Dát is wat Jezus laat zien. Met zijn wonden. Hij zegt daarmee: ik leef niet zónder deze wonden. Als je mij dus wilt zien, kijk dan naar mijn wonden. En als je mij nu in deze wereld zoekt, zoek dan bij de gewonde mensen. En niet bij de succesverhalen of nostalgische verhalen over oude gouden tijden. Zoals het verhaal van topsporters niet zit in hun successen, maar in hoe ze tegenslag hebben overwonnen, zo zit het verhaal bij Jezus in zijn

wonden. Let wel, in de wonden van de opgestane Jezus. De opstanding is het doorleven van wat er niet goed is gegaan, niet een terugkeer naar goede tijden.

En zo is Jezus aan het kruis geen teken van macht, maar van liefde. Vol overgave, weerloos, en in al zijn lichamelijke kwetsbaarheid hangt hij daar. Niet als teken van oordeel, maar als teken van liefde. Hier ben ik. Ik draag jullie wonden. Ik ben daar te vinden waar nog dagelijks mensen wonden oplopen. En God laat zien dat die wonden niet het einde zijn. Hoe ongelofelijk ook, door die wonden wordt het verhaal van de opstanding geloofwaardig. Anders niet. Dan is het een succesverhaal dat we morgen weer vergeten zijn. Dit verhaal leeft verder, in mensen die zich bekommeren om mensen die gewond zijn. Daar kun je Jezus zien, nog elke dag.

ds. Otto Grevink

Eerste Kliederkerk Sprang-Capelle: zondag 25 juni 15.30-17.30u!

We gaan van start met de allereerste Kliederkerk in Sprang-Capelle! Voor gezinnen, grootouders en kleinkinderen en iedereen die mee wil kliederen: klieder maar mee op zondag 25 juni van 15.30-17.30u: een uur samen met leuke activiteiten een Bijbelverhaal ontdekken, dan samen vieren en samen eten. We zijn nog op zoek naar een locatie en naar teamleden; daarover vertellen we later meer. Noteer de datum alvast in je agenda!

ds. Otto Grevink

Kort verslag van de kerkenraadsvergadering van 3 april 2023

Opening: Er wordt een kaars aangestoken. De kaars staat voor de aanwezigheid van God die het licht van de wereld wil zijn.

Voorzitter Brenda opent de vergadering met het delen van een bezinning rond tien woorden. Het thema biechten wordt er uitgelicht. Biechten doe je persoonlijk naar God, niet in de kerk bij een predikant of ouderling. Toch kan het opluchten om bij iemand te biecht te gaan. Een ambtsdrager of een predikant hebben ambtsgeheim, dit kan vertrouwen geven. Hij of zij kan je helpen om te ordenen en te helpen bij verzoenen. Eerlijkheid en biecht kunnen helpen om opnieuw te beginnen. En over leven: je bent hier niet zomaar, je leven heeft een bedoeling, je bent een geliefd kind van God. Geloof het evangelie en leef in vrede.

Pastoraat: 11 april is er een overleg met pastoraal ouderlingen, ds. Bert en de contactpersonen.

-In voorbereiding is een thema-avond met Joop Lankhaar (Ouder worden in perspectief)

- De geloofsgesprekken worden weer opgestart.

- Een lid van de gemeente heeft verzocht om een ziekenzalving. Dit wordt binnenkort verzorgd. In tehuizen binnen de PGML-gemeenten worden overdenkingen + zang gehouden. Willie Verhoef wil hieraan mee gaan werken

Post: Een kaart van Vrijhoeve Capelle voor een bevestigingsdienst van een nieuwe predikant. Robert en Jenny zullen de Brug vertegenwoordigen.

Evaluatie: diensten en komende paasdiensten. Witte Donderdag Heilig Avondmaal. Medewerking van koor Laudate Dominum. Goede Vrijdag een predikant en Stille zaterdag invulling door de commissie Eredienst. Het paasproject voor de jeugd is geslaagd. Indien een predikant verkiest om niet de preekstoel te betreden betekent dit een slecht zicht voor gemeenteleden boven en achter in de kerkzaal. Dit zoveel mogelijk voorkomen.

Rapportages: Kerkrentmeesters.

- Voor de pastorie die vrijkomt zijn enkele aanvragen ontvangen.

- De energiekosten zijn erg hoog. Naar de ventilatie en evt. voorzetramen wordt gekeken voor reductie energie

- Het orgel is gestemd en blijkt een klein defect te hebben. Voor reparatie aan het orgel is een offerte aangevraagd.

- PGML, geen bijzonderheden.

De voorbereiding voor het nieuwe seizoen zal worden opgestart.

Ds. Otto is bezig met het opstarten van een kliederkerk.

De voorzitter wordt in april geopereerd aan haar knie, lopende zaken worden door de overige kerkenraadsleden opgepakt.

Censura Morum: Alle aanwezige kerkenraadsleden verklaren van harte met elkaar samen te kunnen werken in de opbouw van de gemeente.

Sluiting: Willie Verhoef sluit de avond met een gedicht van Andre Troost.

Matty Zoutewelle: verslag

UITNODIGING

voor de gemeentevergadering op dinsdag 9 mei 2023

De kerkenraad nodigt u uit om **dinsdag 9 mei om 20.00 uur** aanwezig te zijn bij onze jaarlijkse gemeenteavond.

Tijdens deze vergadering wordt natuurlijk teruggekeken op de activiteiten in het voorbije jaar en de stand van de financiën. In het groene boekje dat u ontvangt bij het Kontakt van mei kunt u de cijfers en de activiteiten lezen zodat u zich voor de vergadering al kunt oriënteren.

Deze avond zullen we het vorderen van de plannen voor de nabije toekomst aan u voorleggen.

Na de pauze zullen we gezamenlijk napraten en van elkaar horen over het wel en wee.

Wij bieden hierbij een hapje en een drankje aan.

Matty Zoutewelle

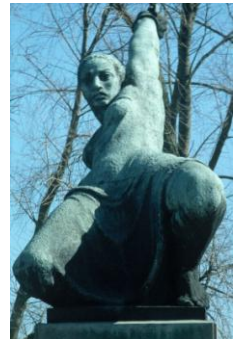
Het themajaar Leven met oorlog vormt in 2023 een jaar lang de rode draad door alle herdenkingen, vieringen en andere activiteiten. Met het jaarthema vraagt het Nationaal Comité 4 en 5 mei in 2022-2023 aandacht voor

de impact van oorlog op individuen, families en de samenleving.

De afstand tot de Tweede Wereldoorlog wordt ieder jaar groter, maar bijna iedere Nederlander heeft via overlevering van generatie op generatie te maken met de Tweede Wereldoorlog of andere oorlogen sindsdien. Voor de eerste generatie is het doorgeven van oorlogservaringen vaak een belangrijke vorm van verwerking en een manier om hun kinderen en kleinkinderen te waarschuwen voor het gevaar van oorlog. Volgende generaties geven een eigen duiding aan het oorlogsverleden op basis van de verhalen die zij via de eerste generatie hebben doorgekregen en gedrag dat voortkomt uit de ervaringen van hun (groot)ouders.

Zo zijn de effecten van oorlog nog steeds merkbaar in het leven van veel mensen, zowel voor de direct betrokkenen als voor hun partners, kinderen, kleinkinderen en andere familieleden. Jongere generaties dragen ook de ervaring van recentere oorlogen met zich mee – dichtbij of ver weg. Sommige kinderen en kleinkinderen van getroffenen worstelen met vragen over de eigen identiteit.

Op **donderdag 4 mei** vindt de Dodenherdenking plaats. Hier zal om **19:00 uur** de herdenkingsdienst starten in de Hervormde kerk Sprang. Dit is voor iedereen vrij toegankelijk. Waarnaar aansluitend om **19:30 uur** de stille tocht naar het Jan de Rooijmonument plaatsvindt met de kranslegging en twee minuten stilte.

Pinksteren, een christelijk feest; vijftig dagen na Pasen.

In het woord 'Pinksteren', kan men het Griekse woord voor vijftig (pentekostè) terugvinden, net als het Franse woord voor Pinksteren: 'Pentecôte'. In sommige streken van Vlaanderen spreekt men over 'Sinksen' (Bijvoorbeeld: de sinksenfoor). Dit woord werd afgeleid van het Franse 'cinquante', dat 'vijftig' betekent. Want Pinksteren wordt gevierd op de vijftigste dag na Pasen en sluit zo de paastijd af. In de Bijbel is 'vijftig' een getal dat 'volheid', 'vervulling' oproept.

Christenen vieren met Pinksteren de doorbraak van de Heilige Geest bij de leerlingen van Jezus. Hierdoor vonden ze de durf en de kracht om over Jezus te spreken en te handelen zoals Hij dat deed.

Pinksteren kan men ook de verjaardag van de Kerk noemen, de gemeenschap van mensen die Jezus volgen. Christenen herinneren zich dan de mensen die volgeling van Jezus wilden worden en gedoopt werden. Zij waren de 'eerste oogst' van het enthousiasme van de leerlingen van Jezus.

(Copyright: C. Leterme)

(Scrovegni kapel, Padua)
Fresco van Giotto di Bondone (1266–1336)

DE JARIGE 75+ IN MEI

6 mei	Dhr. C.A. Rijksen,
12 mei	Mevr. N.O. van den Assem-Vermeulen
12 mei	Mevr. G.C. Bisschop-Teeuwissen
29 mei	Dhr. J. Both,

Namens de gemeente: Hartelijk Gefeliciteerd en wij wensen u een gezegend nieuw levensjaar toe!

De bloemen uit de kerk zijn als groet van de gemeente gegaan naar: mevr. Timmermans, mevr. De Rooij-Bogers, mevr. Dekker-Hommel, mevr. Rini Visser en Brenda Kerkdijk.

MUTATIES

Overleden:

Op 9 april 2023 is overleden mevr. A. van Capellen-Hendriksma, Nachtegaallaantje 1, kamer 1.07 te Andel.

Bedankt,

Als ik dit schrijf, (24-april) en na een paar dagen nu ik thuis ben, wil ik het gevoel weergeven van **een warme gemeente...**

Het doet Marjanne en mij erg goed om zoveel reacties te mogen ontvangen bij mijn ziek zijn.

Ik ben nu nog revaliderend na een virale infectie. De oorzaak is helaas onbekend.

Normaals heel hartelijk bedankt, en ik hoop snel weer in jullie midden te zijn. Mede namens Marjanne.

Met hartelijke groeten,
Jos Dekkers

voor de kleintjes

Pinksteren is de dag waarop de Joden het oogstfeest vieren. Het was druk in de stad, want het was feest. Maar niet voor de leerlingen. Zij waren bij elkaar om samen te eten. Ze durfden nog niet naar buiten te gaan, want misschien zouden zij ook gevangen genomen worden, net als ze met Jezus hadden gedaan.

Opeens begon het te waaien, overal in huis, alsof de ramen open stonden. Het waaide heel hard ... En er kwam vuur! Ze voelden het van binnen, maar je zag ook op ieders hoofd een vlammetje. De leerlingen voelden zich helemaal warm worden. Ze wisten niet wat er met hen gebeurde, maar ze begonnen allemaal te praten, door elkaar heen, in talen die ze helemaal niet kenden. Ze keken elkaar verbaasd aan. Wat gebeurde er nou?

Ze hadden het tot nu toe heel eng gevonden om naar buiten te gaan en de mensen over Jezus te vertellen. Maar nu voelden ze een kracht in zich en durfden ze alles! Ze gingen de straat op en begonnen de mensen te vertellen over de wonderen van God en Jezus hun vriend. Het maakte niet uit welke taal de mensen spraken, iedereen kon hen verstaan. De mensen gingen begrijpen dat Jezus niet dood was. Ze zeiden: "Je kunt Hem niet meer zien, maar Hij is er nog steeds. Hij leeft!" De mensen die naar hen luisterden werden zelf ook blij en enthousiast.

De wind en het vuur, dat had te maken met de heilige Geest, die als een adem de mensen kracht geeft. Het was zoals Jezus gezegd had: deze heilige Geest was een trooster, een helper voor de mensen. Zo ging het verhaal heel snel door de wereld! Als een lopend vuurtje! En het vlammetje brandt nog altijd, ook hier bij ons. Het vuur van Pinksteren was het allereerste begin van onze kerk.

(Uit: Kinderwoorddienst)

voor de jongeren

Naar Hebreëën 11:8-27

Het wordt nooit meer wat met de wereld! Zoveel mensen zonder huis, op de vlucht vanwege oorlog en geweld. Zoveel mensen niet genoeg te eten, angst voor hongersnood. Zoveel mensen uitgermoord vanwege hun geloof of bevolkingsgroep. Wie de nieuwsbeelden ziet, zinkt de moed in de schoenen. Hoe kun je nog vertrouwen hebben in de toekomst? Hoe kun je ervan overtuigd zijn dat mensen in vrede naast elkaar kunnen wonen? Hoe kun je geloven dat God bestaat?

En toch... steeds weer zijn er mensen die blijven geloven. Mensen die niet het bijtje erbij neergooien, niet kiezen voor de gemakkelijkste weg, maar die hun angst opzij zetten en ervoor gaan. Zoals Abraham dat deed. Hij kon niet blijven waar hij was, vertrok uit zijn land zonder te weten waar hij naartoe zou gaan. Hij vertrouwde op God. Hij vertrouwde erop dat ergens een plek zou zijn waar hij een nieuwe toekomst kon opbouwen. In het land dat zijn nieuwe vaderland zou worden, woonde hij eerst als vreemdeling, als vluchteling. Vluchtelingen van nu, van over de hele wereld, vertrouwen net als Abraham op God, op Allah, op mensen die helpen, op de toekomst.

En neem Mozes' ouders. Volgens de wet hadden ze hun zoon in de Nijl moeten verdrinken. In plaats daarvan hebben ze Mozes verstopt in een mandje. Ze zijn tegen de regels van de farao ingegaan! Zo werd Mozes zelfs een zoon van de farao. Hij had als hij wilde het leven van een prins kunnen leiden. Een gemakkelijk, luxe leven. Maar Mozes trok zich de ellende van zijn volk aan. Hij geloofde dat het anders moest en anders kon. Hij was vastbesloten om voor zijn volk op te komen. Zoals er gelukkig nog steeds mensen voor anderen opkomen. Natuurlijk: de wereld is niet meteen een paradijs. Maar zij hebben ons laten zien hoe je vertrouwen kunt houden in een betere toekomst. Hoe je daar je best voor kan doen en hoe God met ons mensen steeds weer nieuwe wegen vindt. Zodat de wereld wordt zoals hij bedoeld is. En ook jij kunt haar een beetje mooier maken!

(Uit: De Nieuwe Oase)

Voor de jeugd,

In mei breekt er ook weer een hele spannende tijd aan voor iedereen die examens moet doen.

We wensen jullie heel veel rust, kracht en succes bij het maken van de examens. Zet'em op!

Groetjes van alle jeugdleiding.

Spontane kinderen

Als we naar de kindernevendienst gaan komen de kinderen altijd naar voren. Dit vinden ze best eng, zeker als er een microfoon voor je mond komt en je ook iets mag zeggen.

Betekent dit dat de kinderen

niet spontaan zijn? Zeker niet! U zou eens stiekem moeten komen kijken en luisteren bij de kindernevendienst. Wij hebben echt goede gesprekken met elkaar, zelfs met de allerjongsten. Vooral tijdens het puzzelen, tekenen en kleuren hebben we soms hele diepgaande gesprekken over school, thuis, familie en vriendjes. Geloof bij de kinderen zit vaak niet meer in de bijbelkennis en de 'namen en feiten' van vroeger, maar wel hoe ze omgaan met de lastige dingen in het leven. De waarden en normen die vanuit de christelijke achtergrond meegegeven worden zien wij terug bij de kinderen.

We hebben het altijd goed met elkaar in de nevendienst, we durven dingen met elkaar te delen en respecteren verschillen. De leiding is nooit teleurgesteld ook al zijn er weinig kinderen. We zijn blij met 'onze' kinderen.

Groetjes, Brenda Kerkdijk

Het paasproject en alle andere projecten

Elke keer als we weer voor een adventsperiode of een 40-dagentijd staan is het aan de kindernevendienstleiding om een project te kiezen voor de kinderen. Dit jaar het paasproject met de veranderaar, mooi aansluitend bij ons als gemeente en elke zondag inspirerend om mee bezig te zijn.

We hebben al een paar jaar geleden besloten als leiding om er niet alleen een project voor de kinderen van te maken, maar elke keer te streven om er een project voor de gemeente van te maken. We zijn per slot van rekening 'samen jong' zoals ds. Otto als inspirerende tekst meegeeft.

Hoewel er via Kind op Zondag materiaal wordt aangeboden voor de projecten, moeten er toch ook nog aardig wat zaken geregeld worden. Daarbij moet u dan denken aan onder andere de onderstaande werkzaamheden.

- Per zondag een invulling voor de kindernevendienst maken, rode draad en knutselwerkjes voorbereiden.
- Beamerdienst informeren, posters verdelen per zondag.
- Afstemming met de bloemschikking over thema.
- Organisten informeren en via Jos het projectlied geschikt laten maken voor de beamer.
- Voor Kontakt en Zondagsbrief samenvatting per zondag maken.
- Een brief opstellen voor de gastpredikanten en eigen predikant betrekken.
- Mensen vragen voor medewerking als er een rol of iets dergelijks gespeeld moet worden, attributen maken, verzamelen en/of aanschaffen.
- Alle leiding van kinder- en peuternevendienst informeren over programma per zondag.
- Invulling van Kerst of Pasen kortsluiten met predikant.

Twee leden van de leiding bereiden een project voor en nemen de taken dan op zich. Als we dan tijdens de afgelopen paasdienst 12 kinderen voor in de kerk hebben, geeft dat ons veel energie en

weten we waar we het voor doen; met alle vrijwilligers samen kerk zijn.

Met dit kijkje achter de schermen wordt weer eens duidelijk dat er veel meer zaken in de kerk zijn waar veel onzichtbaar werk in zit en wil ik via deze weg een pluim geven aan alle leiding van de kinder- en peuternevendienst. Ons doel is om de kerk voor kinderen en ouders toegankelijk te houden en daarmee te werken aan 'Samen jong' kerk te vieren. Wij willen graag ons geloof doorgeven aan de komende generaties. Ook dank voor alle steun vanuit de gemeente en de mooie samenwerking bij elk project.

Groetjes,
Brenda Kerkdijk
voorzitter kindernevendienst

ZINGEN BIJ HET HARMONIUM IN ELZENHOVEN

Helaas is er in mei maar één donderdagmorgen om te komen zingen bij het harmonium in Elzenhoven en wel op **donderdag 11 mei** van **10.30 tot 11.00uur** in het restaurant van Elzenhoven. Van harte welkom!
Henk Hoogendoorn

INLOOPOCHTEND

Op **woensdag 3 mei** bent u weer van harte uitgenodigd voor de maandelijkse koffieochtend in De Brug. Vanaf **10 uur** staat de koffie/thee op u te wachten. Er zijn vast weer genoeg onderwerpen om over te praten. U komt toch ook?
Het koffieteam

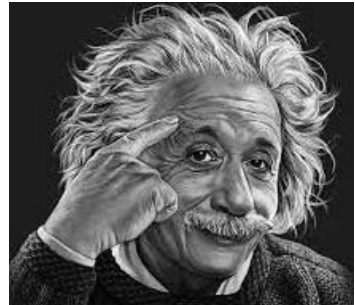

Einstein

Ik -Tolleke- zit regelmatig in kerk 'De Brug'. En in die kerk moet je vooral je oren gebruiken. Want het gaat tenslotte om 'het Woord'. Maar het is niet verkeerd om af en toe ook je ogen de kost te geven. Tolleke's ogen genoten op 16 april. Gastpredikant was Gijs Bleijenberg uit Heerde. Die had er op die zondagmorgen al een flink autoritje opzitten. Maar dat autoritje paste wel bij hem. Hij had tenslotte een snelle uitstraling. Hoe kan dat ook anders met zo'n jonge dominee. Het-koning-Willem-Alexander-baardje vond Tolleke wel bij hem passen. En ik weet niet of u het ook gezien heeft: hij had witte sneakers onder zijn glimmende zwarte toga. Hij had helemaal de uitstraling van een jonge, enthousiaste, pas beginnende predikant.

Tolleke vraagt zich af hoe zeker onze enthousiaste Gijs Bleijenberg wel was. Hoe kom ik nu aan die twijfel? Door de veelzeggende anekdote over meneer Willemsen die hij vertelde aan het begin van zijn preek.

Een pas beginnende predikant was vol twijfels of zijn preken wel aansloegen bij de gemeente. Elke zondag deed hij zijn uiterste best om een boeiende preek te maken. Begon aan het begin van de week al na te denken over de tekst en de boodschap die door moest klinken in de preek. Na een paar weken herkende hij al flink wat mensen in de kerk als hij van zijn preekstoel eens rondkeek. Daar vooraan op de eerste rij zat elke zondag een wat oudere heer. Bij navraag bleek het meneer Willemsen te zijn. Na 10 zondagen 'het Woord' verkondigd te hebben, bedacht hij om meneer Willemsen eens te vragen wat hij van zijn preken vond. Zo'n trouwe kerkganger had vast wel een goed oordeel over zijn preek. En dat had meneer Willemsen. U bent veel slimmer dan Einstein, antwoordde hij op de vraag wat hij van de preken vond. Slimmer dan Einstein? Hoe bedoelt u? Het antwoord wist meneer Willemsen wel. Einstein is zo slim dat maar 10 mensen hem kunnen volgen. Maar niemand in de kerk kan uw preken volgen. Arme predikant.

Tolleke weet zeker dat die anekdote niet over Gijs Bleijenberg ging.

Tot een zondag,

Tolleke Bijbelvast

Vorige week zaterdag was ik door de Ahmadiyya Moslimgemeenschap uit Den Bosch uitgenodigd om Iftar mee te maken. Iftar is het verbreken van het vasten na zonsondergang in de vastenmaand Ramadan. De Ahmadiyya Moslimgemeenschap is een stroming binnen de Islam die vrede, vrijheid en verdraagzaamheid wil bevorderen onder alle volkeren op aarde, liefde voor iedereen en haat voor niemand is hun motto. Helaas wordt deze gemeenschap niet erkend in de moslimwereld. Zij worden gezien als ongelovigen en in sommige landen worden ze zelfs vervolgd. De gemeenschap telt wereldwijd 120 miljoen leden waarvan 1500 in Nederland. De leden van de gemeenschap rondom Den Bosch komen samen in een buurthuis in Vlijmen. Ze hebben daar op vrijdag hun religieuze samenkomsten. Op andere belangrijke momenten komen zij daar ook bijeen en dus ook deze zaterdagavond. Om kwart over 7 werd ik hartelijk welkom geheten en naar de gastentafel gebracht. Het is aandoenlijk hoe ze altijd hun best doen om hun blijdschap en gastvrijheid te tonen als je als gast binnenkomt. Maar ik merk dan ook wel de kloof tussen ons; de andere cultuur en omgangsvormen. Je staat dan daar als gast een beetje buiten en laat het maar een beetje over je heenkomen. In de zaal zaten bijvoorbeeld alleen mannen en in een andere zaal waren de vrouwen en kinderen bijeen. Via versterkers konden zij alles volgen wat er in onze zaal gezegd werd. Ik zat aan tafel met wat andere mensen die ook een uitnodiging hadden ontvangen. Waaronder ook twee dames die zich een beetje ongemakkelijk voelden tussen al die mannen. Maar goed lands wijs, lands eer. De avond begon met een recitatie van de Koran; een

soort zingend voorlezen in het Arabisch met gelukkig daarna de Nederlandse vertaling van de Korantekst.

Daarna kregen we uitleg wat de maand Ramadan nu precies inhoudt. Wat mij opviel was dat de vasten strikt op tijd en uur uitgevoerd moeten worden, maar dat de regels van het vasten vrij soepel zijn. Kinderen mogen niet vasten, zieken, zwakken en oude mensen hoeven niet te vasten. Zwangere vrouwen en reizigers mogen vasten maar hoeven dit niet. Ook als je de vastendag om wat voor reden niet kan houden mag je die op een later tijdstip inhalen. Intimiteit en roken is verboden alsook liegen, roddelen en vloeken. Maar ik denk zeker dat die laatste 3 buiten de Ramadan ook niet echt gestimuleerd wordt. Gelukkig mag je jezelf wel wassen en tandenpoetsen als je maar geen water doorslikt. Na deze uitleg was er nog gelegenheid tot vragen en gesprek. Toen werden er door een paar mannen schaaltes met dadels rondgedeeld en om 20.36 uur was het dan zover. We mochten onze dadel eten en daarmee was de vastendag ten einde. Enkele tafelgenoten waren zo solidair geweest om die dag ook niets te eten en hadden dan ook echt trek. Bij mij speelde dat wat minder maar het buffet zag er heerlijk uit. De gasten mochten als eerste hun bordje vullen. In mijn onwetendheid scheidte ik wat Arabische bananenpudding bij mijn rijst wat een eigenaardige combinatie opleverde. Maar het overige eten was heerlijk en na nog wat gesproken te hebben onder het genot van een kopje koffie was het tijd om huiswaarts te keren. Vriendelijk werd ik naar de deur gebracht en uitgezwaaid. Ook werd mij dringend verzocht toch de hartelijke groeten aan alle mensen van mijn kerk over te brengen wat ik bij deze dan ook graag doe.

Dieter Verbeek

EEN WARME GEMEENTE.....

Niet alleen op zondag komen we in ons kerkgebouw samen om elkaar als gemeenteleden te ontmoeten, maar ook in de week worden er activiteiten georganiseerd, die zich soms niet alleen beperken tot leden van onze kerk.

Zo mag ik om de twee weken samen met een vrijwilligster van een andere kerk en onze organist Henk Hoogendoorn rondom het harmonium in Elzenhoven meezingen. De meeste bewoners zingen bekende liederen mee uit mappen. Voor velen zijn het vertrouwde psalmen en gezangen. Altijd is er wel iemand die na het laatste vers verzucht: "Is het nu alweer afgelopen?"

Ook is er iedere eerste woensdag van de maand inloop koffieochtend in onze kerk, welke door meerdere vrijwilligers wordt georganiseerd. Fijn dat er dan zo naar elkaar wordt geluisterd en nagepraat over wat er in de afgelopen maand is gebeurd en wat de mensen bezighoudt.

Een vast onderdeel daarbij is het brengen of versturen van kaarten naar mensen van de gemeente bij mooie of verdrietige gebeurtenissen: zoals bemoediging bij ziekte en felicitaties bij een jubileum of verjaardag.

Zo kwam afgelopen februari het voorstel om mij een kaart te laten brengen naar het oudste lid van onze gemeente:

Mevr. Rie van Achterberg-van Drongelen die 102 jaar is geworden (geen familie van mij) en in Elzenhoven verblijft. Zij is heel broos maar nog helder van geest. Zo kende ze nog enkele namen van kerkleden die op de achterkant van de kaart stonden geschreven. Later hoorde ik dat zij de bos bloemen die ze de zondag daarna als groet vanuit 'De Brug' mocht ontvangen zeer heeft gewaardeerd.

Marian Wiersma-van Drongelen

Ik geef de pen door aan het gezin
Paardenkooper

De paaskaars

Op Goede Vrijdag ging de paaskaars ter bemoediging naar de familie Mandemakers aan de Rechtvaart in Kaatsheuvel. Op Stille Zaterdag werd de nieuwe kaars ontstoken. Velen zien de Paaskaars in de verte branden en zien vaak niet de mooie afbeeldingen die erop staan. Meestal twee maanden voor Pasen valt de nieuwe kaarsencatalogus op de mat en kan er een keuze gemaakt worden. We hebben deze keer voor de Agnus Dei kaars gekozen omdat die afbeelding het meest aansprak. Hier volgt een korte uitleg.

De paaskaars Agnus Dei, met op de achtergrond een opkomende zon als symbool van onsterfelijkheid en opstanding. Boven het ontwerp van het Lam Gods zien we het donkerrode kruis. Jezus wordt in de Bijbel een aantal keer als het lam van God aangeduid. De band Sela heeft er een prachtig lied over gemaakt en heeft er deze mooie uitleg bij; Agnus Dei is Latijn voor Lam Gods. In Johannes 1:29 staat dat Johannes Jezus naar zich toe zag komen en zei: "Daar is het Lam van God, dat de zonde van de wereld wegneemt."

In de Joodse godsdienst was het gebruikelijk dat een lam werd geofferd, om de relatie tussen God en mens te herstellen. In Leviticus (1) en Exodus (12) staat dat een offer een gaaf, mannelijk en eenjarig dier moest zijn. De zonden van de mensen werden dan op dit dier gelegd, dat vervolgens moest sterven in plaats van de mens.

Al meteen in Genesis (3) lezen we over dit principe van offeren om zonden weg te nemen. Adam en Eva zondigden tegen God door te eten van de vrucht van de boom van kennis van goed en kwaad. God slachtte vervolgens een dier, en maakte hiervan kleding voor Adam en Eva. Door het offeren van een dier werd zo de zondige, nog naakte mens bedekt. Het offeren van dieren neemt de zonde niet weg, maar bedekt deze; de zonde wordt de mens niet toegerekend.

Elke keer opnieuw moesten voor de zonden dieren worden geofferd. Totdat Jezus kwam. Jezus was het volmaakte offer, en werd daarom het Lam van God genoemd. Door Zijn offer, Zijn sterven en lijden, zijn wij allemaal vrijgekocht. "U bent vrijgekocht ... met het kostbare bloed van Christus als van een onberispelijk en vlekkeloos lam" (1 Petrus 1:18-19). Hierdoor zijn dierenoffers niet

meer nodig en kunnen wij God vrijelijk naderen "met een oprecht hart en een vast geloof, nu ons hart gereinigd is, wij van een slecht geweten bevrijd zijn en ons lichaam met zuiver water is gewassen" (Hebreeëen 10:22). Als u een keer in de gelegenheid bent bekijk de afbeelding dan eens op de kaars.

Namens de commissie Eredienst
Dieter Verbeek

Geloof je nog wel in een toekomst?

De jaarlijkse geloofsgesprekken worden gehouden op **dinsdag 9** en **woensdag 10 mei 2023**. Het thema is Geloof je nog wel in een toekomst?

In wat voor een tijd leven wij? Mensen gaan moeilijker met elkaar om, zijn eerder agressief en dan nog wel om de minste dingen. Je iets anders kleden of je anders gedragen kan al een pak slaag opleveren. Ook is er een tweedeling in onze maatschappij merkbaar. Zelfs broers of zussen gaan niet meer met elkaar om vanwege verschillen in opvatting. Verder zijn er grote problemen met het klimaat, worden boeren bedreigd in hun bestaan en staat de natuur sterk onder druk. Er komen veranderingen aan die grote

financiële gevolgen zullen hebben. We wijzen gemakkelijk naar de falende overheid.

Kan het ooit nog wel goed komen met onze aarde als we zien wat voor effecten de opwarming van de aarde teweegbrengt? Hebben de ouderen ervoor gezorgd dat de kleinkinderen een waardevol leven in het vooruitzicht hebben? En de mensen in de minder ontwikkelde landen, de verwachting is dat die nog meer onder de veranderingen te lijden hebben. Is er nog wel toekomst voor de mensheid?

En waar staan wij, christenen in deze moeilijke tijd? Welke boodschap hebben wij voor de toekomst?

Daarover praten wij **dinsdagmorgen 9 mei vanaf 10.00 uur** met aansluitend **een lunch** en **woensdagavond 10 mei om 20.00 uur**. Deze keer houden we geen speciale bijeenkomst voor jongere gemeenteleden. Ze hebben te kennen gegeven dat ze liever niet apart willen worden behandeld.

Dus kom, u bent van harte welkom!

Namens het team Geloofsgesprekken
Jan de Gruijter

KLIEDERKERK

In de afgelopen maanden ben ik vanuit Zin op School druk geweest met het mee organiseren van de eerste landelijke tweedaagse conferentie voor Kliederkerken. Ik schreef daar deze column over die een indruk geeft over de beweging van Kliederkerken en wat die teweeg brengt.

Kliederen in de kerk

Wat een feest! Dit weekend waren we met 150 mensen in Ede twee dagen aan het kliederen rondom de Bijbel. Wat hebben we genoten en een plezier gehad, om met zoveel mensen, jong en oud, bezieling te zoeken en te vinden. Met goede muziek, goede verhalen, lekker eten, en vooral: veel gezamenlijke gedrevenheid. Ook dat is kerk. Kliederkerk.

Bij kerk denk je waarschijnlijk niet meteen aan kliederen. En toch doen we het overal in de kerk. We proberen zo goed en zo kwaad als het gaat zin te vinden in de Bijbelverhalen en activiteiten te organiseren. De ene keer lukt dat beter dan de andere keer. Ook een preek is de ene keer meer geslaagd dan de andere keer. Al zijn het soms de preken waar ik het minst tevreden over ben, die het meest lijken te raken.

Het lijkt het alledaagse leven wel. Als ik ouders spreek over hoe ze hun kinderen opvoeden, dan blijkt elke keer weer dat we in zekere zin ook maar wat proberen. En dat we de ene keer beter in ons vel zitten dan de andere keer. Dat het soms makkelijk en geordend gaat. En soms wordt het gewoon een zootje. We maken er sowieso zelf of met elkaar af en toe een zootje van. En dan is het gewoon een wonder dat wijzelf en de kinderen weer aangekleed bij het schoolplein en op ons werk verschijnen.

Met die gedachte werd in Engeland 20 jaar geleden Messy Church ontwikkeld. Messy - rommelig - is ons leven, en dat mag kerk dus ook zijn. Om in die chaos iets te ontdekken wat bezieling geeft. Creativiteit ontstaat uit chaos, net als bij de schepping, toen alles woest en leeg was in het begin. En dus is het mooi om lekker met elkaar te kliederen, te rommelen, te zagen, te timmeren, te knutselen, te versieren, te spelen, te zingen, en vooral: plezier te hebben.

Vanuit het idee van Messy Church ontstond in Nederland de Kliederkerk. Op meer dan 250 plekken vind je Kliederkerken. In kerken, op scholen, en ook: buiten. Buiten is veel te ontdekken dat verhalen oproept uit de Bijbel. Niet alleen over schepping, maar ook over de wind en alles wat je hoort en ziet. Zo vertelde Jezus ook zijn verhalen onderweg, buiten.

45 teams kwamen naar de eerste tweedaagse conferentie voor Kliederkerken in Ede. Vanuit de Kliederklas van Zin op School kwamen we met vier volle auto's, met z'n tienden, ouder en jong, en vol met materialen die we zelf meenamen, omdat mijn medepionier en ik het mee mochten organiseren. Toen we vorig jaar bij de wereldconferentie van Messy Church waren, voelden we: wat zou het gaaf zijn om dit ook voor Nederlandse teams te doen. In je eigen Kliederkerk en je kleine team kun je ook wel eens het

gevoel hebben dat je maar wat aan het doen bent. En dat is ook goed. Maar was is het leuk om allemaal nieuwe ideeën te zien en ervaren, en vooral ook: waardering te voelen van de landelijke kerk dat je dit allemaal doet.

Dus er kwam goede muziek, van Marcel en Lydia Zimmer, en er kwam een weergaloze verhalenverteller over uit Engeland: Martyn Payne, medegrondlegger van Messy Church. Want we houden allemaal van een goed verhaal. De Bijbel staat er vol mee. In een Kliederkerk kun je die met allerlei activiteiten ontdekken, door stukjes van het verhaal te ervaren of er iets mee te maken of te doen. Daarna vier je samen en beleef je het verhaal. Om samen daarna met een maaltijd af te sluiten. Heel Bijbels. Zo vier je het leven en de verbondenheid met elkaar.

Met al die ideeën gaan we door het kliederen in de Kliederklas, op zondag 4 juni van 16.00-18.00u, op de Juliana van Stolberg-school. En we gaan een nieuwe Kliederkerk starten in Sprang-Capelle! We zijn nog druk bezig met het bouwen aan het team en het zoeken van een locatie, maar de datum van de eerste is al geprikt: zondag 25 juni van 15.30-17.30u, ergens in Sprang-Capelle. We hebben er zin in!

ds. Otto Grevink

Contactpersonen sectie 4 (Kaatsheuvel /Schilderswijk)

Jaren geleden is de groep contactpersonen van sectie 4 enthousiast begonnen. De adressen werden verdeeld en geprobeerd werd om zeker 1 x per jaar aan iedereen die dat wilde een bezoekje te brengen en alle gemeenteleden boven de 75 jaar kregen een bloemetje.

Helaas zijn er verschillende contactpersonen gestopt en zijn wij op zoek naar nieuwe enthousiaste wijkcontactpersonen.

Uiteraard willen wij Rini, Rudy en An bedanken voor hun enthousiaste inbreng en werk! Heel erg bedankt!

U kunt hierover contact opnemen met Jenny Verhagen, tel. 06-44574139

Zending en zegen: de gemeente wordt gezonden.

Een kerkdienst verloopt volgens een vaste orde, de liturgie. In deze serie komen de verschillende elementen aan bod. Prof. dr. Marcel Barnard, hoogleraar Praktische Theologie/ Liturgiewetenschap aan de PThU en aan de Universiteit van Stellenbosch, Zuid-Afrika, licht ze toe. Drie gemeenten vertellen over hun praktijk. Deze keer: zending en zegen.

Het hele leven is een eredienst aan God, de kerkdienst is daar als het ware een verdichting van. Het einde van de eredienst is een overgangsmoment: de kerkdienst is voorbij, we gaan de kerk uit, het leven in. De gemeente wordt gezonden,

haar missie in de wereld begint of gaat weer voort. Dat wordt met eenvoudige woorden in één of twee zinnen gezegd: *'Gaat heen in vrede, in de verwachting van de toekomst van de Heer.'* Die verwachting is tegelijkertijd een opdracht om tekenen van het Koninkrijk op te richten, om het vuur van de Geest aan te blazen. Daarom past bij deze 'zending' heel goed de (bewerking van de) Tien Woorden, Tien Geboden (Dienstboek, 845-846): *dit is de missionaire opdracht van de gemeente.*

En dan, ten slotte, klinken de grote woorden van de zegen van Aäron (Numeri 6:24-26) of van de apostolische groet zoals Paulus die formuleert (2 Korintiërs 13:13; Filippiëzen 4:7). De man of vrouw die de leiding heeft in de gemeente, de predikant, heft daarbij de armen en legt zo de zegen, de kracht van de barmhartige en genadige God, als het ware op de gemeente. Maar ook kan de voorganger bij deze grote woorden een kruisteken maken: zegen komt van het Latijnse signum – teken: het teken van het kruis. De gemeente wordt onder het teken van het kruis geplaatst, nog is het geen Pasen, 'dit is het einde niet'. De gemeente leeft in het nog-niet, in de verwachting van Gods Koninkrijk. In de kerk is het altijd Advent.

'Het Licht de wereld in blazen'

Elke viering eindigt met een opdracht: de wereld weer in te gaan. Dat hoeven we niet alleen, want de Eeuwige gaat met ons mee. Vaak gebruiken we daarvoor moderne bewoordingen en ook vaak liederen: dan zingen we elkaar Gods zegen toe. Gebaren horen daar ook bij. Bijvoorbeeld wanneer we bij een maaltijdviering in een grote kring door onze kerk staan en dan tijdens de zegen onze rechterhand leggen op de linkerschouder van wie naast ons staat. Zo zijn we verbonden met elkaar én verbonden met de Eeuwige. Door de week is er in kleine kring een stilteviering, geïnspireerd op de getijdenvieringen in kloosters. Tot besluit komt het meest wezenlijke: het Licht van de kaars wordt naar ons toe geblazen, de wereld in. Neem het mee, in je hart, naar je huis, zodat het daar zal blijven branden – en zodat wij ervan kunnen uitdelen aan elkaar. Zo zijn we gezegend én kunnen we elkaar tot zegen zijn!

Ds. Monica Schwarz, Open Oecumenische Gemeente De Bleek, Almelo

'Genade, liefde en gemeenschap'

Aan het einde van de eredienst wordt de gemeente heengezonden. De eredienst is bijna ten einde, de taak in de wereld wacht weer. Ik spreek de woorden 'Verhef uw harten tot God, ga heen in vrede en ontvang de zegen van de Heere'. Als gezegende mensen mogen we tot zegen zijn voor mensen die God op ons pad plaatst. Aan deze klassieke woorden van heen-zending heb ik in de loop der tijd enkele elementen toegevoegd. Dat is ten eerste de oproep 'Bewaar het Woord'. Naar aanleiding van een jaarthema over de wederkomst, 'Verwacht de komst van de Heere'. En in coronatijd ben ik bij de heen-zending ook gaan zeggen 'Ontvang de zegen voor uzelf en voor allen die bij u horen'. Daarna volgt met wijd uitgespreide armen de zegenbede 'De genade van de Heere Jezus Christus, de liefde van God, en de gemeenschap van de Heilige Geest zij met u allen. Amen'. (2 Korintiërs 13:13) Deze genade, liefde en gemeenschap is wat ieder mens nodig heeft en waar ons hoogste geluk in bestaat.

Ds. Alfred Post, Hervormde Gemeente Elim, 't Harde

'Diversiteit in verwoordingen'

Voor de tekst van de wegzending en zegen maak ik graag gebruik van verschillende verwoordingen. Van de twee traditionele Bijbelse, maar ook van meer eigentijdse. Ik merk dat kerkgangers die diversiteit op prijs stellen. 'Hé, nu hoor ik wat nieuws en ben ik een en al aandacht!' Ik zoek vaak een zegen waarin het thema van de dienst terugkomt, en eventueel ook het slotlied. Soms gebruik ik daarvoor ook de inleiding op de zegen.

Een mooie eigentijdse zegentekst vond ik ooit bij wijlen Klaas Hendrikse:

*Oude woorden ten besluit die zeggen dat:
God voor je is om je een weg te bereiden.
Naast je om je mensen te geven die je vasthouden in tijden van verdriet en rouw.
Onder je om je te dragen in tijden van moedeloosheid.
Bij je om je te vullen met vrede en kracht.
Met je als een steun in je rug, als de grond onder je voeten, als het vuur in je hart.*

Moge het zo zijn!

Ds. Harold Oechies, Centrumkerk, Protestantse Gemeente Bilthoven

(van website Protestantse Kerk in Nederland)

MOEDERDAG 14 MEI 2023

Op 17 mei 2023 wordt Hare Majesteit Koningin Maxima 52 jaar. Wij feliciteren haar van harte met haar verjaardag en wensen haar met haar gezin nog vele goede en gezonde jaren toe. Moge Gods nabijheid ook bij haar zijn om haar taak als koningin te kunnen vervullen.